

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119251868
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6119251868.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Soni Vackovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147 Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom ul. 1. mája 173/11 Trenčín, proti žalovanej: C. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. I. č. XX, o zaplatenie 646,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 14. januára 2020 č.k. 8Csp 63/2019 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 646,63 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 612,73 eura od 11. 08. 2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že strany sporu uzavreli dňa 18. 05. 2016 úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej veriteľ (žalobca) poskytol žalovanej úver vo výške 700 eur. Žalovaná sa zaviazala úver vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach, každá vo výške 17,99 eura v 15. deň v mesiaci. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola určená vo výške 20,29%, celková čiastka, ktorá mala dlžníčka zaplatiť bola vo výške 1079,40 eura, odplata 18,54%. Žalovaná zaplatila na predmetnom úvere žalobcovi sumu 194,97 eura. Zvyšnú sumu žalovaná žalobcovi neuhradila. Žalobca listom zo dňa 24. 07. 2017 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 763,63 eura.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 4, ods. 5, § 53b ods. 1, § 517 ods. 2, § 563, § 657, § 658 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 12. 2016 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“).

1.3. Konštatoval, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky potrebné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Neobsahuje podmienky, ktoré by súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľné a v neprospech spotrebiteľa. Keďže zmluva o úvere obsahovala všetky

zákonom o spotrebiteľských úveroch vyžadované náležitosti, súd prvej inštancie priznal žalobcovi ním uplatňovaný nárok v celom rozsahu. Žalovaná nezaplatila pohľadávku žalobcu riadne a včas, čím sa dostala do omeškania, preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania a to podľa ustanovenia § 3 nariadenia.

1.4. Súd prvej inštancie neakceptoval žalovanou vznesenú námietku premlčania dôvodiac, že z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že prvá splátka, ktorá by založila plynutie premlčacej lehoty bola splátka dňa 15. 04. 2017, ktorú žalovaná neuhradila v plnej výške, taktiež neuhradila vôbec nasledujúce splátky dňa 15. 05. 2017, 15. 06. 2017 a 15. 07. 2017, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 24. 07. 2017. Žalobu podal súdu prvej inštancie dňa 17. 03. 2019, teda v zákonnej trojročnej premlčacej lehote.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) a priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalovaná z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. h/ (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia), písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam).

2.1. Dôvodí, že súd nadržoval stranu úžerníckemu veriteľovi a jeho vymáhačovi, ktorý nezákonnými postupmi už pripravil o majetok okrem nej, aj iných občanov v SR. Vytýka, že súd si neprečítal odpor a svojim nedbalým konaním ohrozil priebeh spravodlivého konania v tejto veci a poškodil dobré meno súdnictva, že nepodrobil zmluvu veriteľa súdnej kontrole a neidentifikoval neprijateľné zmluvné podmienky, nepreveril číselné parametre úveru žalobcu, benevolentne a neodborne odflákol posudzovanie úveru, nerešpektoval návrhy žalovaného, nevykonal absolútne žiadne dokazovanie o reálne vykonaných vzájomných plneniach, nepreveril existenciu zmluvného vzťahu, plnenia služieb zo strany dodávateľa v prospech žalovaného, bez overovania podporil nepodložené a klamlivé požiadavky žalobcu. Sudca svojim konaním kryje úžernícke praktiky veriteľa.

2.2. Žalovaná v podanom odvolaní ďalej dôvodí, že chce mať vyriešenú otázku, či poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda akú sumu je, resp. bol žalovaný povinný za poskytnutý úver veriteľovi/žalobcovi uhradiť.

2.3. Ďalej žalovaná cituje ustanovenia Civilného sporového poriadku (čl. 2, § 220 ods. 2, ods. 3), ako aj Ústavy Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 144 ods. 1, čl. 152 ods. 4). Namietla, že súd prvej inštancie preukázateľne postupoval v rozpore so zákonom, čím došlo k zvýhodneniu jednej zo strán sporu a to napriek tomu, že ide o spotrebiteľský spor, kde sa vždy posudzujú otázky o neprijateľných zmluvných podmienkach dodávateľov, ale v tejto právnej veci tieto minoritné skutočnosti prvostupňový súd neposudzoval. Postupom súdu prvej inštancie v tejto právnej veci došlo k zásahu do základných práv garantovaných Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami.

2.4. Ďalej dôvodí, že veriteľ úmyselne koná a formuluje do svojich zmlúv neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s platnými právnymi normami. Obsah spotrebiteľskej zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne. Žalobca nepreukázal požičanie sumy 700 eur žalovanej, nepredložil žiadny priamy dôkaz o výške reálne požičanej čiastky úveru, nepreukázal plnenie zo strany žalovanej v sume 194,97 eura. Ak žalovaná zaplatila túto sumu, úver bol vo výške 700 eur, dlžná suma je 505,03 eura a nie 646,63 eura, ako požaduje žalobca. Žalobca klame súd návrhom o zaplatenie sumy 646,63 eura, čo je viac o 141,60 eura. Popiera všetky v žalobe uvedené skutkové tvrdenia protistrany, v žalobe absentuje aj finančné zhrnutie čiastky žalobcom reálne požičanej istiny žalovanému, absentuje sumár úrokov, sumár poplatkov, nákladov vymáhania do aj po vyhlásení okamžitej splatnosti. Konanie žalobcu je preukázateľne zmätočné a klamlivé a žaloba je postavená na klamlivých finančných údajoch. Preto ju považuje v celom rozsahu za nedôvodnú, nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu, vrátane trov konania neuznáva.

2.5. Upozornila súd na nedostatky v predmetnom podaní žalobcu, nakoľko žalobca súdu nepredložil celú zmluvu o úvere aj s podpisom žalovaného, splátkový kalendár, potvrdenie/dôkaz o vzájomných plneniach, doručku o zaslaní Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, obchodné podmienky, splnomocnenie veriteľa na podpis zmluvy splnomocnencom.

2.6. V ďalšej časti odvolania žalovaná v teoretickej rovine poukazuje na ochranu spotrebiteľa, na neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré vôbec nešpecifikuje, na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ďalej poukazuje a cituje ustanovenia § 290, § 298 CSP, ustanovenia zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, na ustanovenia Občianskeho zákonníka o neplatnosti právnych úkonov (§ 39), o definícii spotrebiteľa a neprijateľných zmluvných podmienok (§

52 a § 53, § 54). Dodáva, že je nesporné, že zmluva veriteľa má preukázateľne aj neprijateľné zmluvné podmienky aj vady, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne. Vytyka súdu prvej inštancie, že nepodrobil predmetnú zmluvnú dokumentáciu súdnej kontrole, vydal sa cestou neodborného, benevolentného a bezprácného konania, nebral do úvahy svoje povinnosti ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. Konajúci súd z úradnej moci a z úradnej povinnosti nepodrobil predmetnú zmluvnú dokumentáciu súdnej kontrole.

2.7. Navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť na nové prejednanie. Žiada, aby súd z úradnej moci podrobil predmetnú zmluvu súdnej kontrole, navrhuje vyžiadať si od žalobcu všetky dôkazy o tom, aké komplexné informácie mal žalobca o žalovanom k dispozícii pri zisťovaní a overovaní schopnosti žalovaného splácať služby poskytované dodávateľom, ďalej aby súd trval na preukázaní vzájomných plnení aj nevykonaných úhrad. Navrhuje súdu uznesením uložiť žalobcovi povinnosť v listinnej podobe predložiť okrem podpísanej zmluvy aj stručné vyčíslenie vzájomných plnení. Vykonať dôkaz výsluchom dodávateľa, určiť a vyhlásiť zmluvné podmienky za neprijateľné.

2.8. Žalovaná v podanom odvolaní vzniesla námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi, ktorú odôvodnila tým, že sudca si určite ani len neprečítal podania žalovaného, ani sa len nesnažil svojimi slovami odôvodniť svoje rozhodnutie v prospech verejne známeho úžernického veriteľa. Ďalej si kladie otázku, čo v tomto konaní robil a skúmal súd a sudca. Sudca úplne zanedbal svoje konanie v tomto spore po právnej stránke, číselnej a matematickej. Spor sa týka vzájomných plnení medzi sporovými stranami, ktoré sa kvôli matematickej presnosti musia popisovať presnými číselnými údajmi o tom, že aké služby v akej finančnej čiastke prvotný dodávateľ reálne poskytol spotrebiteľovi a akú finančnú čiastku spotrebiteľ preukázateľne vrátil. Žalovaná má pocit, že konajúci sudca je voči nej, spotrebiteľovi, zaujatý, nakoľko nebral do úvahy jej argumenty a výhrady voči obsahu žaloby. Verí, že nadriadený súd neposúdi túto námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi ako šikanóznou alebo zjavne nedôvodnú, ako o tom pojednáva § 58 CSP.

2.9. Záverom dodáva, že odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnej protistrane a žiada o zabezpečenie neprípustenia jej povinnosti platiť akékoľvek súdne trovy úžernickej protistrane. Dodala, že pre nedostatky v právnom poriadku Slovenskej republiky nie je ako spotrebiteľ povinná strieť procesné chyby sudcov, právnikov, ochrancov úžerníkov a preto zdôraznila, že má právo na spravodlivé prejednanie veci.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal, že odvolanie je čisto formulárové a už viacero podobných odvolaní, s menšími úpravami mu boli doručené. Je toho názoru, že súd prvej inštancie zmluvu podrobil súdnej kontrole a rozhodol na základe ním predložených dôkazov.

3.1. Nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že ako veriteľ riadne neposúdil schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Žalobca si preveruje bonitu každého klienta s odbornou starostlivosťou, a to takým spôsobom, že neposkytuje úvery osobám, ktoré nemajú v evidencii obyvateľstva uvedený trvalý pobyt, osobám pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti, na dohodu o vykonaní práce, nezamestnaným, osobám poberajúcim sociálne dávky. Žalovaná poskytla všetky potrebné údaje pri spisovaní úverovej zmluvy, uviedla aj čistý mesačný príjem partnera vo výške 950 eur, na základe čoho mal žalobca preukázané, že žalovaná bude schopná splácať predmetný úver. Súčasťou úverovej zmluvy sú aj úverové podmienky ako neoddeliteľná súčasť zmluvného vzťahu.

3.2. Žalobca je presvedčený o tom, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Právne posúdenie, ktoré v tejto časti žalovaná podáva, je obsolentné, odkaz na všeobecné obchodné podmienky je jasne uvedený v zmluve a tieto tvoria imanentnú súčasť zmluvného vzťahu.

3.3. Žalobca ďalej uvádza, že ako veriteľ uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere prostredníctvom elektronickej komunikácie na diaľku, ktorú žalovaný „podpísal“ pomocou „virtuálneho podpisu“ a to SMS - kódu žalovaného. Zmluva bola uzavretá prostredníctvom internetovej aplikácie Správca financií v niekoľkých krokoch na diaľku s využitím Overeného mobilu žalovaného a podpísaná virtuálnym podpisom - SMS kód. Takto uzavretá zmluva má písomnú formu, keďže bola uzavretá prostredníctvom elektronických prostriedkov, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu na trvanlivom médiu, jeho nezmeniteľnosť a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila v zmysle ustanovenia § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a v nadväznosti na ustanovenie § 5 ods. 2 zákona číslo 22/2004 Z.z. o elektronickom obchode. O dodržaní písomnej formy podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka svedčí samotný fakt, že žalobca k žalobe pripojil listinnú podobu predmetnej zmluvy.

3.4. Záverom žalobca v písomnom vyjadrení dodal, že odvolanie žalovanej je zmatečné a nedôvodné a nesúhlasí s ním. Navrhuje rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zopakovala námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi, opätovne poukázala na ustanovenia Civilného sporového poriadku o sporoch s ochranou slabšej strany a opakovane invetivami napádala súd a uvádzala skutočnosti, na ktoré poukazovala v podanom odvolaní.

5. Žalobca v podanom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej poukázal na skutočnosť, že žalovaná neuviedla žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa žalobca mal vyjadriť. Opätovne potvrdil, že žalovaná uhradila celkom sumu 194,97 eura (prvé tri splátky boli vo výške 17,99 eura, štvrtá splátka vo výške 23 eur, piata splátka vo výške 36 eur a šiesta splátka vo výške 82 eur. Žalovaná si bola vedomá existencie svojho záväzku voči žalobcovi. Odvolanie žalovanej je zmatečné a nedôvodné a navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu neuviedla žiadne iné skutočnosti, opakovane invetivami napádala právnikov úžernického žalobcu, zopakovala námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi a odmietnutie platenia trov konania.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

8. V predmetnej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy 646,63 eura s príslušenstvom od žalovanej titulom nesplateného úveru, ktorý poskytol žalovanej na základe úverovej zmluvy.

8.1. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel konštatovaním o platnom uzavretí zmluvy o pôžičke, ako zmluvy spotrebiteľskej, ktorá obsahuje všetky podstatné náležitosti a nezisteniu neprijateľných zmluvných podmienok. Taktiež konštatoval omeškanie so splácaním dlžnej sumy, námietku premlčania vznesenú žalovanou neakceptoval.

8.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnila žalovaná. V podanom odvolaní iba vo všeobecnosti tvrdila, že zmluva obsahuje veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, avšak bez ich akejkoľvek špecifikácie a konkretizácie. Ďalej invetivami napádala konajúci súd a zákonnú sudkyňu, voči ktorej vzniesla námietku zaujatosti.

8.3. Zákonná sudkyňa sa k námietke zaujatosti vyjadrila s tým, že túto posúdila podľa § 53 ods. 3 CSP, nakoľko sa týka iba okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe a v rozhodovacej činnosti sudcu.

9. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9.1. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

9.2. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa príhľadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihľadne.

9.3. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanou, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd iba dodáva, že je nepochybné a nesporné, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom a žalovanou. Na predmetný spotrebiteľský vzťah je potrebná aplikácia ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľov. Súd prvej inštancie správne aplikoval tieto ustanovenia zákonov, správne daný spor v ich zmysle posúdil a aj správne vyhodnotil predložené dôkazy. Žalobca jednoznačne preukázal existenciu daného vzťahu, preukázal poskytnutie sumy 700 eur žalovanej a to jednak zmluvou o úvere, ako aj predloženým výpisom čerpania, splátok a úhrad, ktoré pripojil k žalobe a z ktorého vyplýva, že žalovanej poskytol úver vo výške 700 eur, žalovaná na predmetnom úvere zaplatila sumu 194,97 eura. Predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré pre platnosť zmluvy zákon o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) vyžaduje. Bola dohodnutá celková výška úveru (700 eur), výška mesačnej splátky (17,99 eura), termíny splatnosti splátok (prvá splátka splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, druhá a nasledujúca splátka vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci), ročná úroková sadzba (18,54%), RPMN (20,4%), odplata (18,54%), priemerná hodnota RPMN (20,29%), celková čiastka splatná spotrebiteľom (1079,40 eura), počet splátok (60), termín konečnej splatnosti (60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci). Na základe týchto skutočností nie je možné konštatovať, že zmluva nebola platne uzavretá, že neobsahuje podstatné náležitosti. Na základe takto platne uzavretej zmluvy poskytol bez akejkoľvek pochybnosti žalovanej žalobca finančné prostriedky vo výške 700 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť. Splátila však iba sumu 194,97 eura. Už len táto skutočnosť, že žalovaná zaplatila uvedenú sumu je preukázaním toho, že žalovaná uvedenú sumu obdržala, začala ju riadne splácať a prvýkrát nezaplatila piatu splátku, šiestu splátku zaplatila v sume 36 eur (namiesto 17,99 eura) a dňa 11. 01. 2017 uhradila sumu 82 eur. Z uvedenej skutočnosti tak jednoznačne vyplýva, že žalovaná dlžnú sumu žalobcovi neuhradila.

11.1. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalovanej, že súd je zo zákona povinný skúmať neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o úvere. Neprijateľné zmluvné podmienky sú Občianskym

zákonníkom definované ako ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách, ktorých materiálnym znakom je hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie si túto povinnosť (napriek tvrdeniu žalovanej), splnil, zmluvu podrobil prieskumnej činnosti a skonštatoval, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský úver. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti uvedené v tomto ustanovení, jednotlivé zmluvné podmienky nie sú v rozpore so zákonom a ani s dobrými mravmi. Vyhlásiť úver za bezúročný a bez poplatkov možno iba v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, ďalej ak veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru, alebo ak veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisiaca, alebo ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov (§ 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Tieto podmienky pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov v danom prípade splnené neboli, z ktorého dôvodu aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neprichádzala do úvahy. S týmto konštatovaním súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil. Vzhľadom k tomu, že ani odvolací súd nezistil splnenie podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, vyhlásiť predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil. Je totiž nepochybné, že porušenie zmluvných podmienok zavinila a spôsobila žalovaná, ktorá neplatila dohodnuté splátky úveru a poskytnutý úver žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi nevrátila.

11.2. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že ani sama žalovaná vo svojich vyjadreniach nekonkretizuje, ktorá zmluvná podmienka mala byť neprijateľná a v dôsledku toho aj neplatná. Nešpecifikovala konkrétne zmluvné podmienky, ktoré by založili dôvod na aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda konštatovanie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Takéto zmluvné podmienky súd prvej inštancie nezistil a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v plnom rozsahu stotožnil. Ak teda na jednej strane žalobca tvrdí, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, bolo povinnosťou žalovanej toto tvrdenie žalobcu vyvrátiť a minimálne poukázať na konkrétne zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka neprijateľnými podmienkami zmluvy. Žalovaná však toto dôkazné bremeno neuniesla, keď žiadnym spôsobom nekonkretizovala vadné zmluvné podmienky, resp. podmienky, ktoré by spôsobili, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd iba dodáva, že nie je postačujúce iba tvrdenie vo všeobecnosti, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ale je potrebné tieto aj špecifikovať.

11.3. Odvolací súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom sa vyjadrila k žalobe žalobcu a žiadala, aby súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka v jej prospech. V tejto súvislosti odvolací súd iba dodáva, že zákon nie je možné aplikovať v niečí prospech, ale súd musí podľa zákona postupovať a v zmysle jeho ustanovení rozhodovať danú vec. Žalovaná vo svojich písomných vyjadreniach pred súdom prvej inštancie iba vo všeobecnosti poukazovala a citovala právne ustanovenia, vo všeobecnosti uviedla, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a z obsahu jej podaní vyplýva, že žiada vyriešiť otázku, či úver je bezúročný a bez poplatkov. Jej vyjadrenia sú neurčité, nejasné a v niektorých častiach aj nezrozumiteľné, pričom pojednávaniach na súde prvej inštancie, napriek riadnemu predvolaniu, sa nezúčastnila.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami uvedenými v podanom odvolaní.

13. Žalovaná v podanom odvolaní vytýka súdu prvej inštancie, že nepodrobil zmluvu veriteľa súdnej kontrole a neidentifikoval neprijateľné zmluvné podmienky.

13.1. Odvolací súd k tejto námietke odvolateľky iba dodáva, že nie je pravdivá. Súd prvej inštancie z úradnej povinnosti podrobil predmetnú úverovú zmluvu súdnej kontrole a skonštatoval, že žiadne neprijateľné zmluvné podmienky nezistil. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie, že nevykonal žiadne dokazovanie o reálne vykonaných vzájomných plneniach. Výšku predmetného úveru, ako aj výšku úhrad zo strany žalovanej mal súd prvej inštancie preukázanú výpisom čerpania, splátok a úhrad, ktoré žalobca pripojil k žalobe.

13.2. Žalovaná ďalej namieta, že žalobca nepredložil zmluvu, ktorá je podpísaná obidvomi zmluvnými stranami. K tejto námietke odvolateľky, odvolací súd iba dodáva, že predmetná zmluva bola podpísaná elektronicky, pomocou „virtuálneho podpisu“ prostredníctvom internetovej aplikácie Správa financií v niekoľkých krokoch na diaľku s využitím Overeného mobilu žalovaného a podpísaná virtuálnym podpisom - SMS kód. Takto uzavretá zmluva spĺňa náležitosti písomnej formy aj podľa ustanovenia § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré umožňuje vykonať právny úkon elektronickými prostriedkami. Takto uzavretá zmluva má písomnú formu, bola uzavretá prostredníctvom elektronických prostriedkov, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu na trvanlivom médiu, jeho nezmeniteľnosť a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Žalobca podrobne v podanom vyjadrení popísal uzavretie predmetnej zmluvy, žalovaná tento postup žiadnym spôsobom nespochybnila. Odvolací súd preto túto námietku odvolateľky vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

13.3. V podanom odvolaní žalovaná ďalej namieta, že žalobca nepreukázal požičanie sumy 700 eur, nepreukázal reálne požičanú čiastku úveru, nepredložil výpis čerpania splátok a úhrad, nedokázal a nepreukázal zaplatenie sumy 194,97 eura a namietala tiež výšku dlžnej sumy, nakoľko ak zaplatila sumu 194,97 eura, dlžná suma je iba 505,03 eura (700-194,97 eura) a nie suma 646,63 eura.

13.3.1. Ani túto námietku odvolateľky odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnenú. Žalobca predložil súdu výpis čerpania splátok a úhrad, z ktorého jednoznačne vyplýva, akú sumu žalovanej poskytol, akú sumu žalovaná na predmetnom úvere zaplatila. Žalovaná zrejme opomenula, že úver je úročný úrokovou sadzbou 18,54% ročne a teda popri istine bola povinná uhradiť aj sumu úrokov z úveru, nehovoriac o tom, že tým, že porušila zmluvné povinnosti a úver nesplácala, dostala sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania. Žalobca špecifikoval dlžnú sumu 646,63 eura, z ktorej je istina vo výške 587,08 eura, ktorá suma predstavuje istinu po zosplatení za 15. až 60. splátku, ďalej istinu vo výške 25,65 eura, ktorá predstavuje sumu za nezaplatené splátky 9. až 14. splátku, úrok vo výške 33,90 eura, ktorý predstavuje úrok za splátky 9. až 14. Z uvedeného vyplýva, že žalobca splnil svoju povinnosť, dlh voči žalovanej riadne preukázal a preukázal tiež jeho výšku. Námietka odvolateľky preto nie je dôvodná.

13.4. Odvolateľka ďalej v podanom odvolaní vzniesla veľa invetív nielen voči veriteľovi, ale aj voči súdu a zákonnému sudcovi. Nie je možné pri hodnotení a preskúmaní dôvodov odvolania brať tieto invetívy do úvahy, pre rozhodovaciu činnosť odvolaciemu súdu sú bez právneho významu. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd týmito invetívami žalovanej voči veriteľovi, súdu a sudcovi, nezaoberal.

14. Žalovaná v podanom odvolaní vzniesla námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi. Zdôraznila, že sudca si určite ani len neprečítal podania žalovaného, ani sa len nesnažil svojimi slovami odôvodniť rozhodnutie v prospech verejne známeho úžernického veriteľa. Ďalej jej vytyka, že si neprečítala detailne odpor a svojim nedbalým konaním ohrozila priebeh spravodlivého konania v tejto právnej veci a poškodila dobré meno súdnictva, taktiež že nerešpektovala návrhy žalovanej opísané v odpore, nevykonala absolútne žiadne dokazovanie o reálne vykonaných vzájomných plneniach, nepreverila existenciu zmluvného vzťahu, plnenia služieb zo strany dodávateľa, bez overovania podporila nepodložené a klamlivé požiadavky žalobcu, či preukázateľne kryla úžernické praktiky veriteľa. Dôvodila tiež tým, že konajúci sudca je voči nej zaujatý, keďže nebral do úvahy jej argumenty a výhrady voči obsahu žaloby.

14.1. Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 15. 06. 2020 uviedla, že námietku zaujatosti poradnú žalovanou posúdila podľa § 53 ods. 3 CSP, nakoľko sa týka iba okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe a rozhodovacej činnosti.

15. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia vylúčený je i sudca, ktorý prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštancie.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa

prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužijú.

Podľa § 53 ods. 1 CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

16. Právo účastníka uplatniť si námietku zaujatosti patrí medzi jeho procesné práva, ktorých základe pramení priamo z Ústavy Slovenskej republiky, konkrétne čl. 46, podľa ktorého „každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky“. Toto právo mu patrí len vo vzťahu k sudcovi, ktorému vec pripadla na rozhodnutie podľa pravidiel stanovených v rozvrhu práce, pretože iným sudcom prejednanie a rozhodnutie sporu neprináleží. Námietka zaujatosti ako procesný úkon účastníka, musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti, okrem všeobecných aj označenie sudcu, ktorého zaujatosť namieta, konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje zaujatosť sudcu, údaj o tom, kedy sa o dôvode vylúčenia strana dozvedela, dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Pokiaľ námietka zaujatosti nebude spĺňať tieto náležitosti, súd k nej nebude prihliadať. Zákonný sudca nie je povinný predložiť vec nadriadenému súdu a koná ďalej. Taktiež zákoný sudca nepredkladá nadriadenému súdu námietku zaujatosti, ktorá sa týka postupu sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo jeho rozhodovacej činnosti. Strana sporu svoj nesúhlas s postupom sudcu môže uplatniť v rámci opravného prostriedku proti rozhodnutiu vo veci samej.

16.1. Posudzujúc námietku zaujatosti vznesenú žalovanou voči zákonnej sudkyňi podľa vyššie uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že predmetná námietka zaujatosti na jednej strane absolútne nespĺňa zákonné náležitosti a na druhej strane je potrebné konštatovať, že dôvody uvedené v námietke zaujatosti spočívajú v namietaní rozhodovacej činnosti zákonnej sudkyne, z ktorých dôvodov je námietka zaujatosti neprípustná a strana sporu má právo podať proti rozhodnutiu, ktoré považuje za nesprávne, opravný prostriedok. Z týchto dôvodov je potrebné konštatovať, že žalovanou vznesená námietka zaujatosti nie je spôsobilá spochybníť nezaujatosť zákonnej sudkyne.

16.2. Z uvedených dôvodov odvolací súd sa námietkou zaujatosti vo veci samej nezaoberal.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).